

vratiti u kameno doba. Čomski je prvi pisao da američka štampa daje podatke i tumačenja prihvatljiva za američku javnost o masovnim komunističkim zločinima (Chomsky, Herman 1977). Od tada su Čomskom počeli da pripisuju da poriče holokaust, brani Crvene Kmere i Severni Vijetnam, zatim da osporava kambodžanski genocid, da je komunistički apologeta na Zapadu, da tvrdi da su Crvene Kmere stvorili Nikson i Kisindžer itd. (Hitchens 1985). Čim je 1975. zapadna štampa otvorila kampanju protiv Crvenih Kmera, Čomski je odmah počeo da upozorava da se teror crvenih Kmera ne može odvojeno posmatrati od globalnog SAD masakra u Indokini. Fantastične cifre o 2 ili 3 miliona mrtvih podgrevali su radio Hanoj i radio Moskva, a ne samo State Department i konzervativni specijalisti za Aziju. To je ironija koja je jačala optužbe protiv Čomskog. Ovaj je ponavljao da, ako vijetnamska invazija i okupacija Kambodže i može biti razumljiva, to ne znači da može biti i opravdana. Usledila je optužba da je Čomski partizan Severnog Vijetnama i da minimizira žrtve Pola Pota zbog skretanja pažnje na ulogu SAD. Slično Čomskom i Pankov tvrdi da samo deo žrtava (između 200 i 500.000) otpada na direktni teror Pol Potovog režima. Najveći deo je (kao u Trećem svetu) pomro od gladi, iscrpljenosti i bolesti, a to je skandal demokratske svetske javnosti (Pankow 1997). Da su SAD na razne načine sarađivale sa Crvenim Kmerima u Kambodži, pomažući Pol Potov vojsku još od borbe protiv Hun Sena, još izričitije je tvrdio američki publicista Džek Kolhaun (Colhoun 1990). Po njemu, ta saradnja takođe datira još od poraza u Vijetnamskom ratu. Posle pada Sajgona 1975. počela je antisovjetska i antivijetnamska koalicija SAD sa Kinom. Trebalo je stvoriti ravnotežu u regionu protiv Vijetnama. Pol Pot je bio igrač SAD na "kinesku kartu" protiv Vijetnama u usponu, tvrdi Kolhaun. Trebalo je destabilizovati Hun Senovu vladu u Kambodži i njene vijetnamske saveznike. Januara 1972. Vijetnam je zbacio Pola Pota, a SAD počinju da pomažu crvenu gerilu koja je izbegla u Tajland. Bžežinski je ohrabrio Kineze da podrže Pola Pota. Mi ga nismo mogli direktno pomoći, tvrdio je, ali smo mogli podstaći Kinu. SAD su dozvolile Crvenim Kmerima da koriste izbegličke kampove i baze u Tajlandu i snabdevale ih hranom. I Kina je pomagala antivijetnamski kurs. Kolhaun navodi da je CIA obilazila logore Crvenih kmera u Kambodži i pružala im direktnu pomoć, čemu se Sihanuk čudio. Veza Vašingtona sa antipnompenskom gerilom bila je formalizovana, jer je po Reganovoj doktrini trebalo pomagati sve antisovjetske snage svuda (Angola, Nikaragva, Kambodža). Nastavljajući posle 1975. da pomažu antivijetnamske pokrete u džunglama Kambodže, SAD su za 30 godina svog prisustva u tom regionu odgovorne posredno ili neposredno za smrt miliona ljudi podstičući građanske ratove i pomažući genocid (Colhoun 1990). U Mek Namarinim memoarima koji su se pojavili 1995. Čomski je našao potvrdu ovakvog viđenja američke politike u Indokini. Naime, kako je bivši američki državni sekretar SAD priznao, razaranje Indokine posle pada Sajgona bila je opomena da Vijetnam ne sme biti uzor ostalima niti "virus" koji će druge zemlje zaražavati težnjom za nezavisnošću. Učvršćenje brutalnih i ubilačkih diktatura u Indoneziji, na Tajlandu i na Filipinima trebalo je da spreči "da se truljenje ne širi". Sličnu ulogu imala je američka podrška Pol Potu protiv Vijetnama, preko Tajlanda – da se osigura uspešnije "krvavljenje Vijetnama". Osnovni ciljevi SAD bili su: kontrolisati, umanjiti šanse za nezavisnošću i neutralisati kritike o odgovornosti SAD (Chomsky, 1995). Pol Pot je bio u dvostrukoj ulozi: oličenje "boljševičkog terora" s jedne i antiboljševički oslobodilac nacije od Vijetnama s druge strane. Kada je avgusta 1979. Pnom Pen osudio Pola Pota na smrt u odsustvu, za "demokratski zapad" to je bio staljinistički proces koji je pravdao vijetnamsku intervenciju. A kada se Vijetnam povukao iz Kambodže, Pol Pot je postao suvišan kao aniboljševički borac. Početkom 1990. zato je i oživljen kao boljševički Drakula, a SAD, njegovi bivši pomagači, sada su tražili suđenje kmerskom vođi, dok su njegovi bivši komunistički obožavaoci, kao G. Kenen (Koennen) (koji je preveo